

Megjelen:
Hetenként vasárnap

Előfizetési ára:
helyben házhozordva
vidékre postánküldve

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyes szám ára 8 kr

Hirdetések árszabály
szerint közöltetnek.

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztői iroda
Nap-utca 42. sz. hol
a lap szellemi részét
illetőleg értekezhetni
lehet.

Kéziratok nem adatnak
vissza.

Kiadóhivatal:
Nap-utca 42. sz. hova
a hirdetések és előfize-
tések küldendők.

Nyilttéri közlemények
soronként 15 kr.

Iskola-mulasztó gyermekek.

Az iskolák megkezdődtek, s ismét előállott a régi helyzet, hogy t. i. sok az iskolamulasztó gyermek.

Nagyon szomorú dolog ez, mert azt lehet belőle következtetni, hogy a szülők egy része nem fogja fel teljes mértékben gyermeke iskoláztatásának nagy fontosságát, s nem fordít kellő gondot gyermeke iskolai nevelésére. A fejletlen és testileg gyenge gyermekeket a ház körül és a gazdaságban munkára fogják a helyett, hogy szorgalmasan járatnák iskolába. Így aztán a gyermek tudatlanul nő fel, és később siratja meg szülőinek gondatlanságát.

Az elemi ismeretek elsajátítása ma már elkerülhetetlen szükség, és gyermekeinek jövőjét és előhaladását teszi tönkre az a szülő, a ki könnyelműen elfogja gyermekét az iskolától, s így azt tudatlanul, ismeretek nélkül engedi felnőni.

Ez a könnyelműség keservesen bosszulja meg majd magát.

Az okos, gyermeke érdekeit helyesen fel-fogni tudó szülő mindent megtesz gyermeke neveltetése érdekében, s örül annak, ha az ismereteket szervezve az életbeni boldogulásra minél több eszközzel rendelkezik. Mert, hogy ma már csak az boldogul, a ki törekszik tanulni és művelődni — azt mindenki jól tudja.

Ezért rendeli a törvény, hogy a gyermekeket a szülők kötelesek iskolába járatni.

A hatóságnak tehát kötelessége ügyelni arra, hogy a tanköteles gyermekek szorgalmasan járjanak az iskolába. Ebből az következik, hogy a hatóság kötelességéhez hiven

szigorúan szorítsa rá a szülőket gyermekeik iskoláztatására. Ha az intézés, a jó tanács nem használ, a törvény rendelkezéseinek megfelelőleg meg kell büntetni a mulasztó gyermekek szülőit, s így ez által is serkenteni kell kötelességük teljesítésére.

De szeretjük hinni, hogy erre minél kevesebb szükség lesz, s hogy értelmes közönségünk magától belátja, miszerint gyermekeinek szorgalmas iskoláztatása a saját érdeke is.

Téli gazdasági tanfolyam.

Gazdaközönségünk mindig hálával fog visszaemlékezni a debreczeni kir. gazdasági tanintézet tanárkarának azon buzgólkodó szíveségére, melynek folytán a múlt évben itt nálunk egy gyakorlati téli gazdasági tanfolyam berendezése lehetővé tétetett. Csak most látjuk már be, hogy mennyit tanultunk és okultunk az alatt az aránylag rövid idő alatt. Gazdaközönségünk ismeretkőre tágult, felfogása tisztult, s az a tanfolyam már eddig is volt hatással gazdasági viszonyainkra.

Egy ilyen tanfolyamnak az ismételt megújítását ma már mindenki szükségesnek tartja.

Jön a tél. A gazdaközönség munkája, dolga megkevesbedik. Mire használhatnánk fel jobban a téli délutánokat, mint arra, hogy gazdáinkat oktassuk, tanítsuk czélszerűen jól gazdálkodni.

Ujlag lépéseket kell tennünk és intézkednünk kell az iránt, hogy a múlt évhez hasonló gazdasági tanfolyam az idén is tartassék. Fel kell kérnünk erre ismételtén a debreczeni gazdasági tanintézet tanárkarát, még pedig idejében, hogy a tanfolyam szervezését illetőleg nekik is legyen idejük gondolkodni.

A hatóságot kérjük fel a kezdeményező lépés megtételére, az itt elmondottakat a polgármester urnak ezennel szíves figyelmébe ajánljuk.

Egy gazda.

TÁRCZA.

Az obsitos.

Az állomáson senki se várta. Igaz, nem is tudhaták megérkezését, mert két héttel előbb szabadságot kaptak, mintsem a három év kitelt. Mekkora lesz a meglepetés, ha majd otthon benyit a szobába, mint katonaviselt, harcedzett ember. Hiszen Góntér András ott szolgálta a királyt — azaz a reglement szerint a császárt — Boszniában, hol bár a megszállott tartományok régen békességben vannak, mégis úgy érzi magát a katona, mint ellenséges földön. Most, hogy az »urlauber« kemény, szabályos lépésben faluja felé tartott, különös érzés fogta el. Úgy rémlett neki, mintha lelkének egy részét s talán a legbecsesebbet, messze, messze országban hagyta volna el, s most idegenből maga is mint idegen kerülne haza.

A mint a nyárfa szegélyezte uton egyre közeledett szülőhelyéhez, egyre sápadtabb lesz a leszálló nap ragyogása, mely őszi sugarát szétárasztotta a róna fölött. Ime a falu első házai, a hosszú utca, melynek másik végén áll szüleinek a háza. Alig, hogy változott valami. Ott a mellékutcán ugyan egy sor ház ujonnan van cserepezve, bizonyosan a tűz hamvasztotta el a szalmafedőket. Emitt meg új boltot nyitottak. A név, mely a czégtáblán van, azonban nem hangzik ismeretlenül, többen is viselik a helységben. Különben, mind a régi. A fák a templom előtt, a plébánia mohlepte fala, az iskola, a kopott város-

háza, minden a régi, alig, hogy valami új jött hozzá talán egy két nagy vaskereszt a temetőben, más alig változott. Az emberek is, a kik utközben köszöntik és kezet szorítanak vele, ugyanazt az ábrázatot viselik, mint három év előtt. És a szíve összeszorult, mert elgondolkodott, hogy ő maga bezzeg megváltozott: visszatér ugyan szülőházába, de más érzelmekkel, mint azt három év előtt elhagyta.

Amint hazaért és a kilincset megfogta, megállt egy pillanatig. Szokatlan felindulás vett erőt rajta, melynek izalmában egy pillanat alatt újra átélte a távolban töltött hosszú időt. A sanyargatást az »abrikung« első heteiben. Eszébe jutott, hogyan kapta meg az első csillagot, s végre hogy léptették elő káplárnak. S a fehércselédek hogy nézték jó szemmel mert bizony helyre egy legény Andris, a' bizony.

Kínálkozott is a szerencse és csak ő rajta mult hogy bele nem házasodhatott egy szép vagyónkába. Mert a kantinos gyönyörűsége kis leánya, ott Tuzlán, a Lidike fülig szerelmes lett beléje. Egyetlen gyermeke volt az öregnek, aki már alig bírta egyedül ellátni üzletét és eleget példírozott neki, hogy vegye el a Lidikejét. Mert Magyarországból származott oda a bosnyákok közé, hát leginkább valami dolgos magyar embert szeretett volna vejenek. S hogy szomorkodott a leány, mikor bucsuzott tőle, mikor nehéz szívvél maga tanácsolta neki, verje ki fejéből, irtsa ki lelkéből ezt a szerelmet, noha ő is érzi, viszonzozza egész lelkével. Hejh, tiltotta ezt a szerelmet a becsület. Hiszen ő otthon le van kötve, van felesége. És

H I R E K.

— A képviselő választás a szoboszlói választó kerületben okt. 28-án lesz.

— A tiszántuli ref. egyházkerület új főgondnoka. A Vally János halálával megüresedett tiszántuli egyházkerületi főgondnoki méltóságra beadott szavazatokat kedden bontotta fel az egyházkerületi közgyűlés által e czélból alakított küldöttség. A küldöttség elnökei voltak: Kiss Áron püspök és Simonffy Imre debreczeni polgármester. Beérkezett 744 szavazat, mely következőleg oszlott meg: 488 esett Debreczen és Hajdumegye főispánjára, gróf Dégenfeld Józsefre, 157 Uray Imrere, 24 Thaly Kálmánra, 19 Isaák Dezsőre, 13 Horthy Istvánra, 8—8 Tisza Kálmánra és Gencsy Albertre, 3 György Endrere. Egy-egy szavazatot kapott Ráday Gedeon, Uray Kálmán, Szilágyi Rezső, Ritoók Zsigmond és Ujfalussy Béla. Az egyházkerület főgondnokává tehát gróf Dégenfeld József főispán választott meg.

— A varosháza új beosztása a következő:

- Az emeleten a piacz felőli részen kezdődőleg:
1. Közigazgatási iktató
 2. Főjegyző
 3. Polgármester
 4. Nagy tanácssterem
 5. Anyakönyvvezető
 6. Tisztü ügyész
 7. Levéltár
 8. Árvagyám
 9. Községi bíró
 10. Árvaszék.
- A földszinten a piacz felől kezdődőleg:
1. Közbirtokossági szoba
 2. Rendőrbiztos
 3. Rendőr szoba
 4. Rendőrkapitány
 5. Rendőr alkapitány
 6. Mérnök
 7. Tisztü főorvos
 8. Házi pénztár
 9. Adonyilvántartó
 10. Városi adóhivatal

bár ez a házasság oltár előtt még nem kapta meg az áldást, azért mégis csak házasság. Eligérkeztek ők a pap előtt, András, meg a szomszédnak, Kaszás Nagy Jánosnak a leánya, Maris és az eljegyzési lakomán hivatalos volt a fél falu. A Maris aztán hozzájuk költözött s azóta ott lakik náluk; Andrisnak az édes anyja őt a menyének szölliája és az egész falu Góntérnének nevezi. Ez a frigy azért, mert a honvédelmi miniszterium nem akart beleegyezni és a papnak nem szabad őket összedadni, míg le nem szolgálja a három évet, ez a frigy azért mégis csak szent. Nem hagyhatja el Andris a feleségét, hanem vissza kell térnie hozzá, bármilyen nehezére essék is neki, még nehezebbre, mint annak a párlevélnek az írása, a melyben néha-néha életjelt adott magáról. És most, bár lelkének javát ott hagyta annál a kislánynál Tuzlánban, haza is tért, a mint megkívánja a becsület.

Térdével egyet lökött az ajtón és belépett. Az udvarban nem volt senki, de mikor a konyhába lépett édesanyja nézett rá elámultan, s egy boldog kiáltással keblére szorította váratlanul megjött fiát. Előkerült az apja is, meg a többi háznép és áradó üdvözléssel, kérdésekkel fogadták az üdvözlőt. Azonban . . .

— De hol a Maris? kérdezte András, mikor sorra csökolgatta rokonait és kezet fogott egyikkel is másikkal is.

— A Maris . . . a Maris . . . hebegték zavartan, mig végre az anyja neki bátorodott:

— Ne vedd szivedre, édes fiam, biz a Maris elment. Elhagyott az téged: nem érdemes, hogy reája még gondolj.

— **Kántor választás** P.-Ladányban. A püspök-ladányi ev. ref. egyháztanács a Sáfár Béla halálával megüresedett kántori állást legközelebb tölti be. Minden valószínűség szerint Janossy Antal karcagi segédkantor fog püspökladányi kántorrá megválasztatni.

— **Püspök-Ladányban** nem kaptak állandó községi állatorvost a csekély fizetés miatt. Egyik a másik után hagyta ott a községet. Ez arra indította a képviselő testületet, hogy az állatorvos fizetését felemelte 600 fura s így hirdette meg a pályázatot.

— **Kossuth Hírlap**-ja címmel Hentaller Lajos szerkesztésében közelebb egy képzés politikai hetilap indult meg, melynek tulajdonosa Kossuth Ferencz. A lap első száma október hó 4-én jelent meg, s ebből itélve igen tartalmas és érdekes újságnak ígérkezik.

— **Szép Sámuel** helybeli izr. tanító (lakása izr. iskolaépület) értesíti a t. szülőket kik akár fiu, akár leány gyermekeiket a német nyelvre taníttatni óhajtják, hogy jövő november hó 1-től kezdve növendékeket jutányos díj mellett elfogad.

— **Vasar.** Nadudvaron folyó hó 26-án marha és kirakodó országos vásár tartatik. Azonban erre a vásarra Szoboszlóról sertéseket és marhakat hajtani nem szabad.

— **A veszekedés vége.** D. Nagy Sándor és Szilasi István között, akik különben meghitt kebelbarátok, hétfőn a lóvásár után egy kis nézeteltérés származott, amelynek az lett a vége, hogy véresre vertek egymást. De, hogy ez a dolog csupán a véletlennek a játéka volt; mutatja az a körülmény, hogy a ezivakodó felek a rendőrkapitány elebe kerülve kölcsönösen kezelt csókoltak egymásnak, s összeölelközve távoztak el a vásárosházától.

— **A piaci járdákat** a heti vásárok alkalmával úgy elfoglalják a különböző árusok, s úgy elállják az ácsorgók, hogy alig lehet a piacon járni. Ajánljuk ezt a rendőrség figyelmébe.

— **A gazdatlan ló.** Dobi Mihály, Katona Péter és Adán Lajos között kézről-kézre járt egy koros pej ló egymás között adtak vették az öreg pejkót, de egyik sem volt megelégedve a vásárral, úgy, hogy az utolsó vevő Adán Lajos a lovat elcsapta világá, s ennek folytán az a rendőrséghez bitangásba került. Rettentés dühbe borulhatott e felett a jobb sorsra érdemes alatt, mert bitangásba kerülésnek legelső napján a városbaza udvarán gutaütés érte és elhullott. A rendőrség most a bőrért eladja arveresen.

— **Öngyilkosságok.** Igazságuk van a statisztikusoknak, akik már regén megállapították, hogy az öngyilkosságok túlnyomó része az ősz és a tavasz kezdetére április és október hónapra esik. A héten nálunk két öngyilkosság és egy öngyilkossági kísérlet történt. Szabó Imre, atyja Szabó Sándor aranyszegi tanyáján főbe lőtte magát állítólag zilált anyagi körülmények miatt. Tischler Sándor 14 éves kerekgyórt inas pedig felakasztotta magát apja lakásán az öl gerendájára. Érdekes megemlíteni, hogy ennek az öngyilkosságnak a gyermeki túlerzékenység volt az oka. Tischler Sándor ugyanis 10 krt kivett az apja

— Bizony ne gondold vele, szólt az apja, kapsz te még más asszonyt, szebbet, jobbat. Ha bár nem akarom mondani, hogy épen rossz volt. De hát az anyád és ő nehezen fertek össze. Mikor aztan hazakerült az unoka öcsese, a Janos s apjától átvette a kovacs üzletet, hát bizony egymáson felejtették a szemüket. Volt is perpatvar elég e miatt, míg egy szép napon fogta magát az asszony és visszaköltözött szüleihez...

— És képzeld, vágott bele az anyja, még engem okozott az a gaz náció, azt mondták, hogy nagyon rosszul bántam a menyemmel. Pedig egész világ láthatta, hogy a kovacs miatt történt.

— Azert talán, mert kaputos ember, szólt az öreg. Mintha bizony te nem érnél annyit, mint amaz. Andrissal forgott a világ. Egy pillanat alatt áterezte a megsalt szerelem keserűségét, az édes szabadság üdvösségét, hogy hiszen most már nem áll utjában semmi, hogy Lidikével boldog lehessen, s egyszerűen katonás haragra gyult, hogy mért is nem tudta meg annak az okos Mariskának az életrevalóságát már regén?

Erzéseinak ezt az első viharát már épen valami nagyon hangos és nagyon cifra mondásban akarta szabadjára eresztetni, mikor az apja úgy odavetette:

— Épen felesztendeje, hogy meg is esküdtél a Janossal.

fiókjából, s ebből a betegsegélyző egyleti tartozását akarta befizetni. A gyermeket azonban erőlyesen megdorgálták, a miért a pénzt szó nélkül kivette, s az érzékeny fiu e feletti bánatában akasztotta fel magát. A harmadik eset nem végződött halállal. Kolozs Sándorné VII. tizedbeli éltes, elmezavart asszony ugyanis kiment a Kösely kutra, ott a kutra-járó kötel egyik végét a kávára kötvén leereszkedett a kutba. A járókelők azonban észrevették és kihúzták. A rendőrség a kutat azonnal kitisztította.

— **Rabló csavargó.** A Brandt Péter tanyáján lakó Horváth Istvánhoz beállított a héten egy zömök terméti, gömbölyű barna arcú csavargó, és az egyedül talált Horváth Istvánnétől eszimat, szeredást és zseb-kendőket követelt, azt mondván, hogy neki azokra szüksége van. A megijedt asszony nem mert ellenszólni, mert a csavargó nagyon veszedelmes és fenyegető fellépést tanusított. Sejtve a jó madár, hogy a tanyában senki sincsen. Felhuzott egy ott talált új pár eszimat, a szegen levő szeredást a nyakába akasztotta, egy csomó fehérneműt összeszedett, és azzal tovább állott. A rendőrség most nyomozza, mert a csavargó egy Papp József névre kiállított katonakönyvet és 2 drb járlatot hagyott hátra.

— **Uj vidéki lap.** Püspökladányban új helyilap indult meg, amelynek első száma október hó 15-én jelent meg. Az új vidéki lap az első mutatószámáról itélve igen élénk és jól szerkesztett helyilap. Cikkei életrevaló gondolatokkal teltek, és avatott kezek által vannak írva. Külömben a szerkesztő Eröss Lajos személye teljes garancia arra nézve, hogy a lap viragozni és élni fog. A lap külső kiállítása is csinos és tetszetős.

— **A városbaza** teljesen készen van. A vállalkozó a héten az összes munkákat befejezte, és be is jelentette a városi tanácsnak, hogy az épület teljesen készen van. Még csak az emeleti folyosó üvegezése van hátra, azonban ez már nem az építési vállalkozó munkája. Ez is készen lesz pár nap alatt. A közgyűlés közelebb már intézkedhetik az átvétel iránt.

— **Az időjárás** komor, őszre fordult. A pár nap előtt még verőfényes őszi napokat borongós, hűvös, szeles idő váltotta fel. Az őszi gazdasági munkák javában folynak, s nemsokára befejezést is nyernek.

— **A sertésvész** nem terjed ugyan, de nem is szűnik, úgy, hogy a vásárokat még mindig nem lehet megnyitni, ami pedig nagyon hátrányos a gazdaközönségre és a lakosságra nézve.

— **A ragados száj- és körömfajás** a héten a Foghty János tanyáján kiütött a marhak között. Ez okból a fertőzött terület hatóságilag zár alá helyeztetett.

— **Elfogott zsebtolvaj.** Fekete Lajosnak a héten Debreczenből jövet elloptak egy 10 ftr értékű zseboráját. A karos jelentést tett a rendőrségnek, ahol Tóth Mihály rendőr vezette be erre vonatkozólag a nyomozást. Az ügyes rendőr nemsokára kipuhította, hogy a tettes nem lehet más, mint Gombos Lajos napszámos, aki a nyomozás megindításakor már az M. Tóth Pál tanyáján dolgozott. A rendőr kérdőre is vonta a gyanúsítottat, azonban az először nagy hetykén csak

Erre Andrisnál megeredt a zápor. A tagbaszakadt, világlátott, katonaviselt ember sirvafakadt: hogy ime kárba veszett az a lelkiismeretfurdalás, amit boszniai szerelme miatt érzett; hiába tartotta épségben az itthoni esküt, mikor a párja megtörte; a Lidikével kínálkozó jó szerencsét boldog becsületességével elszalasztotta... Fájdalmasan felkiáltott:

— Hát miért nem írtatok meg nekem mindjárt?! Hadd lettem volna boldog a magam módja szerint...

— Jaj fiam Andris! — szólt az édesanyja csitigatta az elbusult legényt, dehogyan vettem volna lelkemre, hogy elepedj ott a messzi országban! Gondoltam fel esztendő mulva hazajössz, itthon valamenyen megvizgatunk, elegen vagyunk hozzá, a kik szeretünk.

Andrisnak erre felszikkadtak könnyei.

— Edesanyám! apám! — szólt — jól tette a Maris, a mit tett, áldani is fogom érte, ha... ha jokor meg a levelem Tuzlaba.

Nyugodtan papírt, tollat, tentát kért derűs arccal írt levelet Boszniába, meg-megszakítva Lidike dícsereivel. Mire az írást elvégezte, megis aggodalmasan felsóhajtott. Ez a szívéből szakadt sohaj beillett volna imádságnak is: olyan vizgataló szeretettel és áhítatos óhajással gondolták el mindnyájan a kérőbe ment levélről: Uram Istenem, add, hogy ne elkésve érkezzek meg oda...

annyt felelt, hogy: »ez a dolog nem tartozik a tizedesekre« végre azonban bevallotta tettét, s most a bíróság előtt fog számolni érte. Nagy hiba, hogy nálunk a szolgálatot teljesítő rendőrnek semmiféle jeltvénye nincsen, s így annak van kitéve, hogy hivatalos jellegű eljárását bárki kétségbe vonhatja. Nem nagy mesterség volna pedig a rendőrséget legalább egy karszalaggal ellátni, amelyről mindenki megláthatná, és tudná, hogy az a hivatalos kiküldetés jelzője.

— **Hurokrakerült tolvaj.** A csendőrség és a rendőrség előtt régen ismeretes már az a két notorius tolvaj, akiket most végre-valahára sikerült a tetten rajta kapni. A dolog úgy történt, hogy a mult heteken a debreczeni juhvásárra Bulzam Márk nagypataki lakos 40 drb juhot hajtott be. Míg a tulajdonos a juhvásárban a vevőkkel beszélgetett és volt elfoglalva, addig V. (Való) Szabó István és Bihari Nagy János szoboszlói lakosok a juhalkából 10 darabot kiszakítottak és felhasználva a vásárosok tolongását tovább állottak vele. A juhokat azonnal levágták és eladták Schneck Mózes helybeli vendéglősnek. A dolog azonban világhosszra jött, a tettesek be is vallottak mindent és átadattak a büntető bíróságnak. A tettesektől elkobozott bőröket a tulajdonos átvette, de biz' ez nagyon kevés kárpótlás a szenvedett kárért.

Közgazdaság.

A sikeres őszi faültetés.

Ha az a faültetés csak annyiból állna, hogy a facsemetét bedugjuk a gödörbe s aztán behantoljuk; akkor tán igazuk lehetne azoknak, a kik azt szeretik hinni, hogy ahhoz nem is kell sem ismeret, sem céltudatosság, hanem azt akár minden ember az anyatejjel szívja magába.

A dolog azonban nem egészen így áll: mert a legvalószínűbbnek tetsző feltevést is a tapasztalat kézzel fogható, illetőleg szemmel láthatólag hazudtolja meg egy a megeredés, valamint a további fejlődés sikerében.

Nem kell messze menni példaért; a mindennapi tapasztalat lépten nyomon fényes és felrengyarázhatatlan példákat szolgáltat hozzá. Nyílt szemmel kell csak megfigyelni s ki van zárva a kétségnek még csak árnyeka is.

Már gyümölcsész-rekruta koromban tudtam, (most sem vittem ugyan valami magas sárzséig) hogy a facsemetéket rendszeren ősszel vagy tavasszal szokták ki s átültetni. A minnek a természetes magyarázata abban rejlik, hogy a fanak nedvkeringése ha nem is szünetel teljesen, de őstől tavaszig lassabb lesz s így az átültetési helyváltozást kevésbé sanyli meg. Ezen alapeleven van az ősz és tavasz, mint ültetési évad elfogadva s gyakorlata itt sarkallik meg.

Hanem megint ott vagyunk, hogy már most melyik a jobb. Ősszel ültessünk-e avagy tavasszal?

Sok »pro« és »contra« mondatott el, sőt a »contra« is eldöntetlen maradt; mert e tekintetben klíma és talajviszonyok oly mérvben közrejátszóttak, hogy a döntés ezen körülmények befolyásától függővé maradt.

Hogy azonban felvett tárgyamtól el ne térjek, ott veszem fel a folytatólagos fonalat, a midőn a helyi talaj és klimatikus viszonyok az őszi ültetést javallják és határozott előnyt nyújtanak a tavaszi ültetés fölött.

A gyakorlati ember mindig az eredményt tartja zsinórmértékül s ehhez alkalmazkodva rendezi be munkatervét. S mégis akarhányszor tapasztalhatjuk azt hogy az eredmény nem egyformán üt ki. Így maga az őszi ültetés is akárhányszor esetben különböző sikert eredményez. Így például láttunk már oly sikerült őszi ültetést, a midőn a helyváltoztatás alig látszott meg s a facsemete tavaszra kelve, egész vígan folytatta vegetációját.

Viszont meg tudunk sok esetet, a midőn daczára az őszi ültetésnek alig eredt meg a fa s összes életét néhány időtlen levelkével jelezte. Valószínűleg tengelt a szó szoros értelmében. Ily eredményt vagy sikert ugyancsak nem kérünk, mert aligha lenne köszönet benne.

De hát mi az oka, hogy ilyen óriási különbözőzetek mutatkoznak az őszi átültetés alkalmával?

Meg próbálom erre a kérdésre felelni támaszkodván azon hosszás gyakorlata, mely hátam megett van.

Egyik főbaj az, hogy nagyon tágan értelmezzük az őszi ültetési időszakot. Legtöbb ember azt hiszi, hogy az mind őszi ültetés, míg csak a hó le nem hull avagy a föld meg nem fagy. S ezen hite alapján — ha az idő engedi — még decemberben is egyre ülteti a fakat.

Clayton & Shuttleworth
 mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
 által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőcséplőgép-készletek egész 12 lóerőig, továbbá járgány-cséplőgépek, tisztító-rosták, konkolozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyűjtők.

„COLUMBIA” a legjobb sorvetőgépek, szecsakarvók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlő-malmok.

Egyetemes aczel-ekék és minden egyéb **2 és 3 vasu ekék** gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kiadásra ingyen és bérmentve küldetnek.

Jelzálogkölcsonöket

földbirtokokra 3¹/₂%, házakra 4¹/₂%, másnemű ingatlanra 5% mellett

legmagasabb összegekben ajánlunk

E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek.

Erdőkihasználások, birtok-parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„Magyar Lloyd”
 közgazdasági vállalat. Budapest, Király-utca 70.

2-8

Havi részlet csak **3 frt**

RÉVAI TESTVÉREK

IRODALMI INTÉZET RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

könyvkereskedése által (Budapest, Váci-utca 1. sz.)
 valamint minden könyvkereskedésben kapható

JÓKAI MÓR ÖSSZES MŰVEI

100 kötetben
 diszkötésben **250 frt.**

2000 iven, erős papíron, nyolczadrét alakban, diszkötésben.

Kötetenként átlag 20 iven. Félévenként **10 kötet jelenik meg** és köldetik meg egy-szerre.

Gyűjtőknek

husz rendelés után egy diszkötésű 250 frt értékű tiszteletpeldányt, egyes rendelések után készpénz jutalékot fizetünk. — Gyűjtőveik ingyen adatkak.

JÓKAI MÓR összes műveinek nemzeti kiadása
 mindenki által beszerezhető
 — 3 frtnyi havi részletfizetés mellé —

A ki csak teheti, szereze meg azt a teljes Jókai-kiadást, a melyet legnagyobb írónk ötven éves jubileuma alkalmából rendez egy tekintélyes bizottság.

Tehetős magyar közönség, becsületbeli dolog, hogy meggyőződ ezen könyvgyűjteményt, mely nemcsak a magyar nyelven írottak között páratlan, de legbecse- sebb mindazok között, a melyet a mai világ produkál. Az utolsó 50 év magyar társadalmának kétezer ives bibliája, egy egész könyvtár ez az összes kiadás. Es nincs egyetlen lapja is a mely ne volna értékes, szóra- koztató és a maga nemében tanulságos. Nem maról hol- napra olvasni való könyvek ezek, hanem egy vagyon, melyet az apának meg kell szerzenie, hogy hára hagyhassa örökül.

Meg kell hát szerezni minden tehetősebb magyar embernek ezt a gyűjteményt. Magyar könyvtár nem képzelhető e nélkül, nem is könyvtár, ha nincs benne az összes Jókai.

„Magyar Hírlap”, 1893. nov. 4.

Havi három forintos részletfizetéssel bocsájta ki a cég Jókai Mór összes műveinek nemzeti kiadását. A nemzeti kiadásnak ára kétszázötven forint, a mely törleszhető tetszés szerint de legalább három forintnyi csekély havi részletfizetéssel. A nemzeti kiadás kötetei gyönyörű valóban művészileg készült kötetekben jönnek az előfizetők kezébe. Mi a magunk részéről legmelegebben ajánljuk olvasóinknak ezt az ajánlatot.

„Pesti Napló”, 1884. márcz. 1.

A kiadó - Révai Testvérek - legdicseendőbb dolgot azonban akkor cselekedtek, mikor mindenkinek hozzáférhetővé akarván tenni, részletfizetési módozatok kal terjesztik a magyar könyvpiacon ez örökbecsű nagy vállalatát. Sokkal nagyobb s gazdagabb irodalom, mint a miénk büszke lehetne ily gyűjteményre, mely külső kiállításánál fogva is haladást jelent a magyar könyv-kiadás történelmében.

„Egyetértés” 1895. jan. 15.

Az eddig megjelent 4 sorozat illetve 40 kötet tartalma összesen 800 nyomtatott iven.

1. Erdély aranykora.	21. Hangok a vihar után.
23. Török világ Magyarországon I-III.	22. Vadon virágai.
45. Egy magyar nábob I-III.	23. Erdélyi képek.
4. Kárpáthy Zoltán.	24. Új földesur.
7. A jancsárok vég-napjai. — Fehér-róza.	25. Milyenek a nők. — Milyenek a férfiak.
8. Hétköznapok.	26-27. Egy az Isten I/II.
9. A régi jó táblabírák.	28. Mire megvénülünk.
10. Csataképek a magyar szabadságharczából.	29-30. A kőszívű ember fia I-III.
11-13. Dekameron I-III.	31. Az elátkozott család
14. Árnypékek.	32-33. Névtelen vár I-III.
15. Szegény gazdagok.	34. Felfordult világ. — Észak honából. — A debreczeni luna-tikus.
6. Népvilág.	35. Szélesend alatt. Az élethől elvesve.
17. Politikai divatok.	36. A magyar elődök-ből. Egy asszonyi hajszál.
18. Szomorú napok.	37. Novellák.
19. Véres könyv.	38-40. Szinművek I-III.
20. Délvirágok. — Oceania.	

Nyomatott a »Szoboszló és Vidéke« könyvnyomdájában H. Szoboszlón.